

- naruszenia prawa do skutecznego środka prawnego, gdyż nie został on pouczone o przysługującym mu prawie do złożenia skargi;
- naruszenia prawa do obrony, gdyż nie został on powiadomiony o zgromadzonych przeciw niemu dowodach;
- naruszenia zasady proporcjonalności oraz przysługującego mu prawa własności.

(¹) Dz.U. L 346, s. 26.

Skarga wniesiona w dniu 26 maja 2010 r. — Rungis express przeciwko OHIM — Żito (MARESTO)

(Sprawa T-243/10)

(2010/C 234/73)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Rungis express AG (Meckenheim, Niemcy) (przedstawiciel: Rechtsanwalt U. Feldmann)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: ŽITO prehrabena industrija d.d. (Ljubljana, Słowenia)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 11 marca 2010 r. w sprawie R 691/2009-1;
- oddalenie sprzeciwu strony pozwanej.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: znak słowny MARESTO dla towarów należących do klasy 29

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: ŽITO prehrabena industrija d.d.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: znak graficzny przedstawiający kucharza i zawierający element słowny „M·A·E·S·T·R·O” dla towarów należących do klas 29 i 30, krajowy znak graficzny zawierający element słowny „M·A·E·S·T·R·O” dla towarów należących do klas 29, 30 i 43 oraz krajowy znak słowny „BRAVO, MAESTRO !” dla towarów należących do klas 29, 30 i 43

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b), c) i d) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 (¹) w zakresie, w jakim znaki towarowe, na które powołano się w sprzeciwie nie posiadają charakteru odróżniającego lub są wyłącznie opisowe

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 10 czerwca 2010 r. — France Télécom przeciwko Komisji

(Sprawa T-258/10)

(2010/C 234/74)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: France Télécom (Paryż, Francja) (przedstawiciele: M. van der Woude i D. Gillet, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie dopuszczalności niniejszej skargi,

- stwierdzenie nieważności decyzji, oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 7426 wersja ostateczna z dnia 30 września 2009 r. ⁽¹⁾, uznającej, że rekompensata kosztów świadczenia usługi publicznej w wysokości 59 milionów EUR przyznana przez władze francuskie na rzecz konsorcjum mającego na celu budowę i obsługę ultraszerokopasmowej sieci łączności elektronicznej (projekt TPD 92) w departamencie Haut-de-Seine nie stanowi pomocy państwa.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi dwa zarzuty dotyczące:

- błędnej interpretacji terminu pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE ze względu na to, że stosując w niniejszej sprawie cztery kryteria wynikające z wyroku w sprawie Altmark Komisja naruszyła prawo, ponieważ:
 - projekt THD92 nie ma na celu ogólnego interesu gospodarczego, lecz konkurencyjność departamentu Hauts-de-Seine jako międzynarodowego centrum handlowego;
 - projekt THD92 dotyczy „czarnej strefy” i nie stanowi odpowiedzi na niewydolność rynku, a ponadto
 - rekompensata w wysokości 59 milionów EUR jest nieproporcjonalna i została przyznana na podstawie kryteriów wyboru, które nie były z góry wiadome;
- naruszenia art. 108 ust. 2 TFUE ze względu na to, że Komisja pogwałciła proceduralne uprawnienia skarżącej, nie wszczynając formalnego postępowania wyjaśniającego i pozbawiając w ten sposób skarżącą możliwości przedstawienia jej punktu widzenia jako zainteresowanej strony trzeciej.

⁽¹⁾ Pomoc państwa N 331/2008 — Francja.

Skarga wniesiona w dniu 8 czerwca 2010 r. — Ax przeciwko Radzie

(Sprawa T-259/10)

(2010/C 234/75)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Thomas Ax (Neckargemünd, Niemcy) (przedstawiciel: J. Baumann, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 407/2010 z dnia 11 maja 2010 r. ustanawiającego europejski mechanizm stabilizacji finansowej;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca kwestionuje ważność rozporządzenia (UE) nr 407/2010 ⁽¹⁾.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi między innymi, że pomoc przyznana przez zaskarżone rozporządzenie jest niezgodna z ustanowionym w art. 125 TFUE zakazem ponoszenia lub przejmowania odpowiedzialności za zobowiązania innych państw członkowskich.

Ponadto zdaniem strony skarżącej rozporządzenie nr 407/2010 nie jest objęte zakresem stosowania art. 122 TFUE, który nie może stanowić jego podstawy prawnej. Twierdzi ona, że zainteresowane państwa członkowskie nie są istotnie zagrożone w rozumieniu tego postanowienia w wyniku ataków spekulacyjnych. Co więcej, trudności powstałe w następstwie ataków spekulacyjnych nie są wynikiem nadzwyczajnych okoliczności pozostających poza kontrolą zainteresowanych państw członkowskich.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 407/2010 z dnia 11 maja 2010 r. ustanawiające europejski mechanizm stabilizacji finansowej (Dz.U. L 118, s. 1).